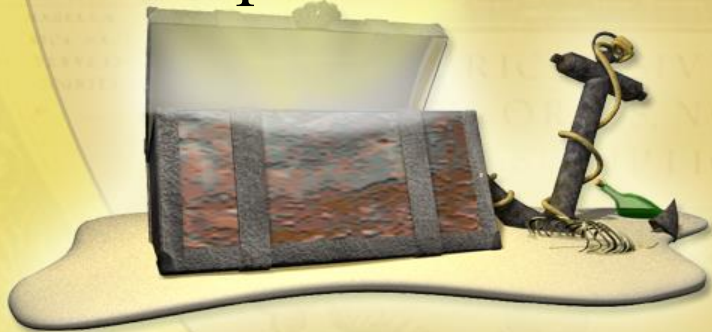

Національно- визвольний рух в Індії на початку ХХ ст.

Початок ХХ ст. відзначився піднесенням національно-визвольного руху. Цьому сприяла низка чинників:

- ❖ організаційне оформлення руху;
- ❖ зміцнення національного капіталу;
- ❖ виступи робітничого класу як самостійної сили;
- ❖ посилення виступів селян проти феодальних порядків;
- ❖ політика колонізаторів, зокрема віце-короля Керзона.

На початку ХХ ст. Керзон прийняв низку законів, які стали поштовхом до масових виступів населення:

- ✓ розпустив виборний муніципалітет у Калькутті;
- ✓ вдвічі збільшив плату за навчання у вищих навчальних закладах;
- ✓ прийняв закон про поділ Бенгалії на дві адміністративні одиниці.

Джордж Керзон

*З початку ХХ ст. у Конгресі
виник новий ідейно-політичний
напрям. Його очолили Б.Г.Тилак
(1856-1920), Л.Л.Рай (1856-1928) і
Б.Ч.Пал (1858-1932).*

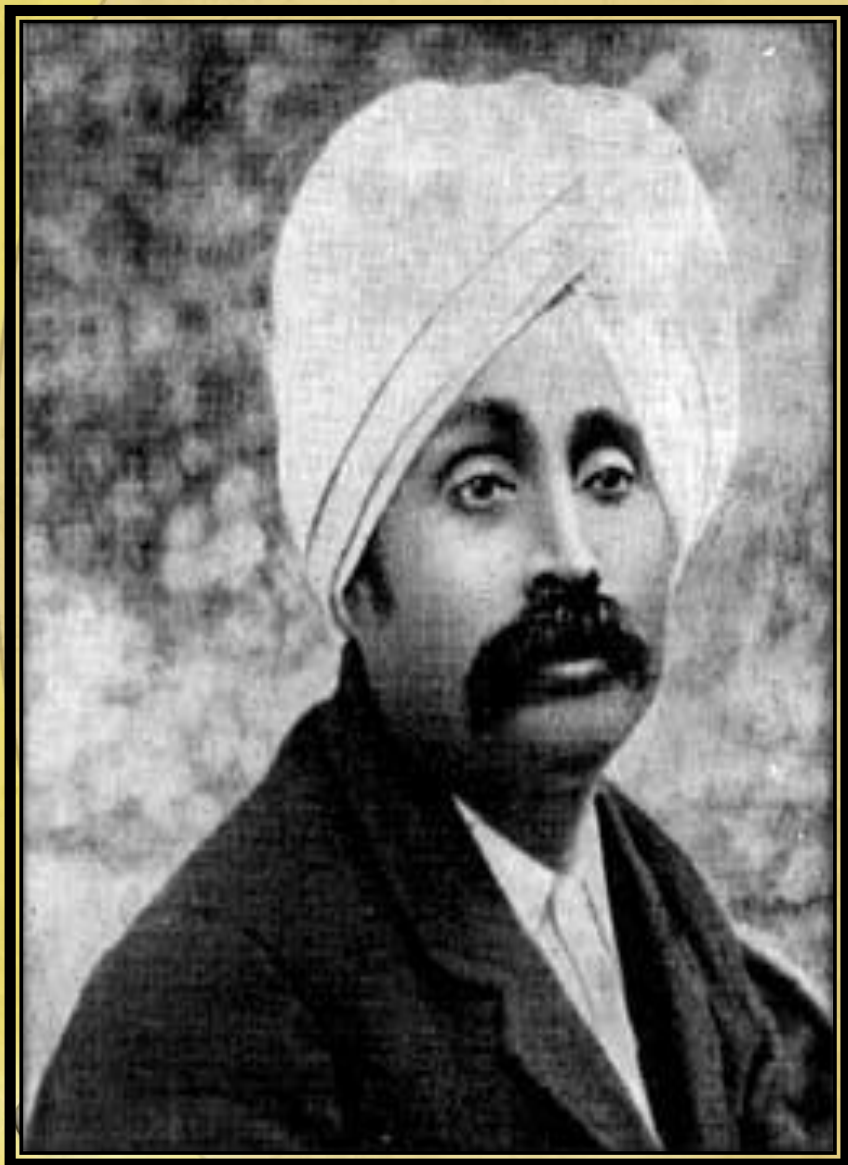
*Вони виступали за залучення мас
до національного руху проти
колоніальних властей, аж до
створення республіки.*

**Локоманья Бал
Гангадхар Тилак**
– індійський
націоналіст,
соціальний
реформатор і борець
за незалежність.

Л.Л.Рай

Б.Ч.Пал

Головними центрами
масових рухів стали
Бенгалія, Пенджаб і
Бомбей.

Розпочався рух "свадеші" - бойкот англійських товарів.

В умовах загальнонаціонального піднесення Індійський Національний Конгрес висунув гасло "свараджа" - надання Індії самоуправління в межах Британської імперії на кшталт Канади та Австралії.

У 1907 р. рух "свадеші" почав переростати в рух "сварадж".

**Кульмінацією
національно-
визвольного
руху став
політичний
страйк у
Бомбеї в липні
1908 р.**

Бомбей на початку XX ст.

**Піднесення національно-
визвольного руху
поставило на порядок
денний питання про
вироблення програми
руху.**

У м. Ланау 1916 р. відбулися з'їзди двох найбільших національних політичних організацій (ІНК та Мусульманської ліги), на яких було вироблено програму вимог національно - визвольного руху, зокрема таких:

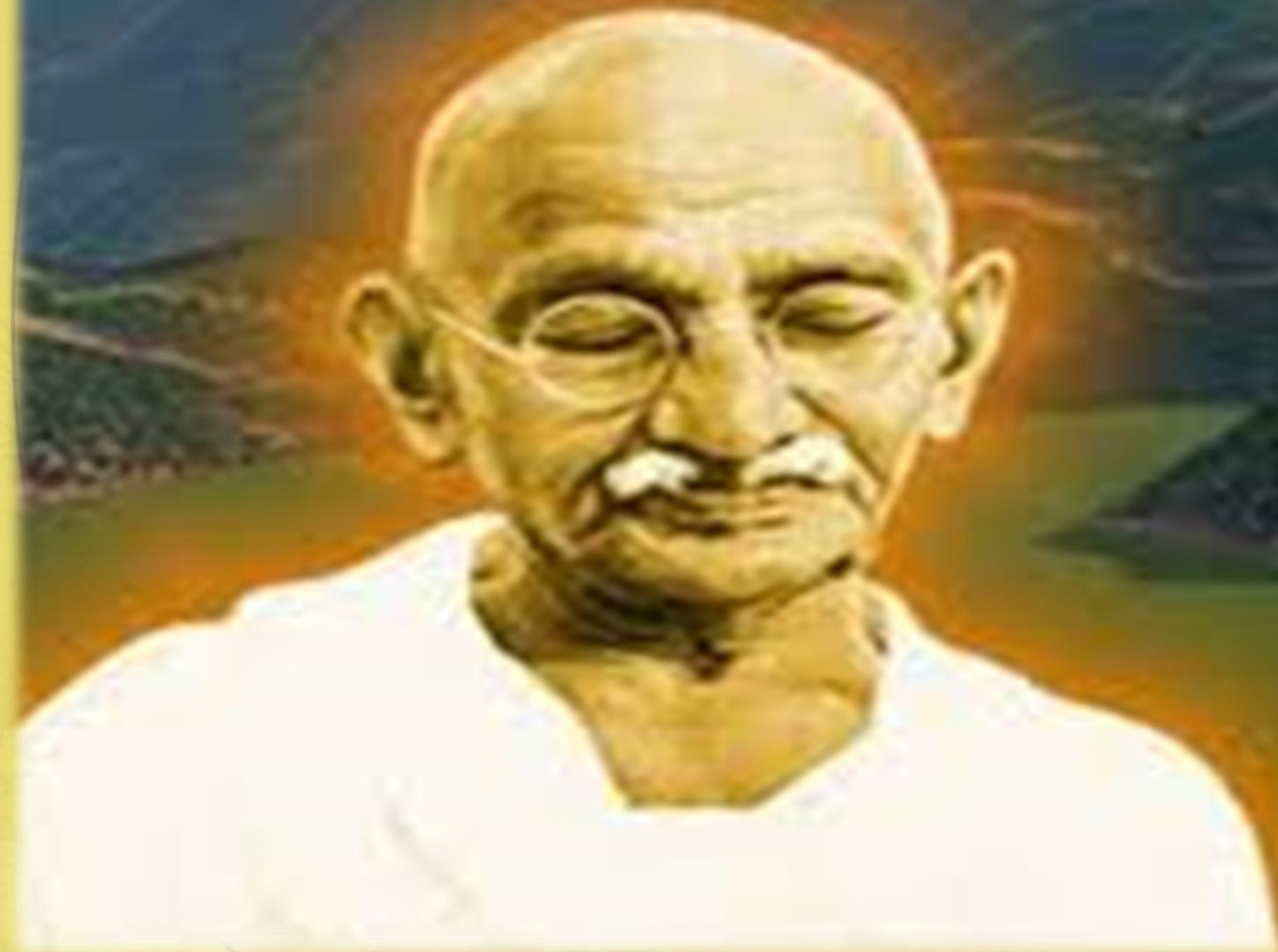
- негайне надання Індії широкого самоврядування;
- призначення індійців на командні посади в армії;
- розширення митної автономії;
- встановлення індійського контролю над фінансами.

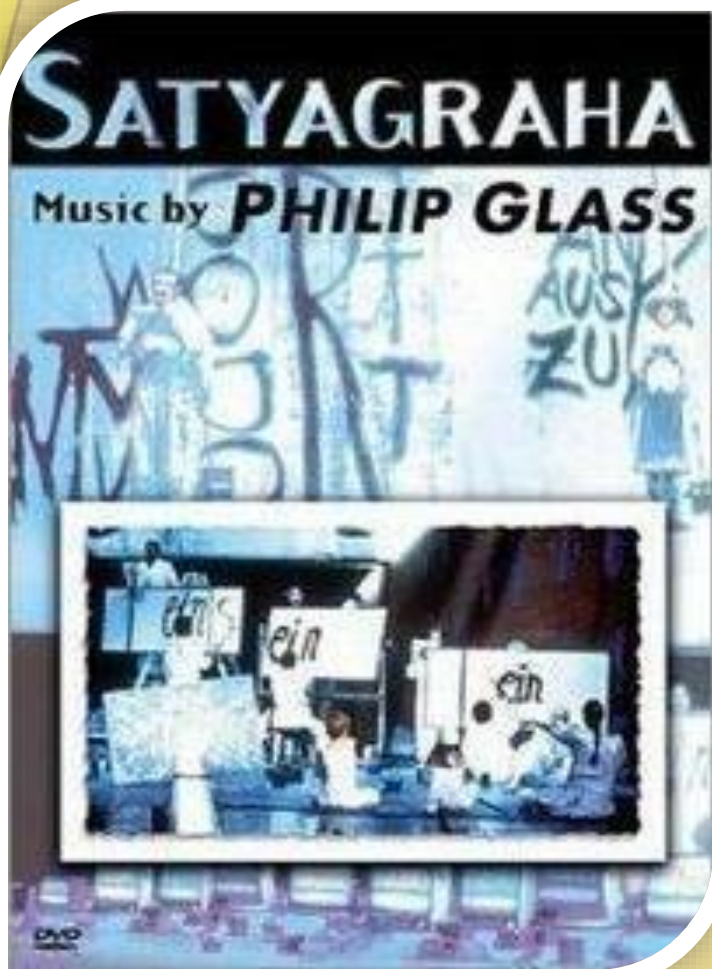

У роки першої
світової війни в
індійському
національно-
визвольному русі
помітною постаттю
став **Могандас
Карамчанд Ганді**
(1869-1948).

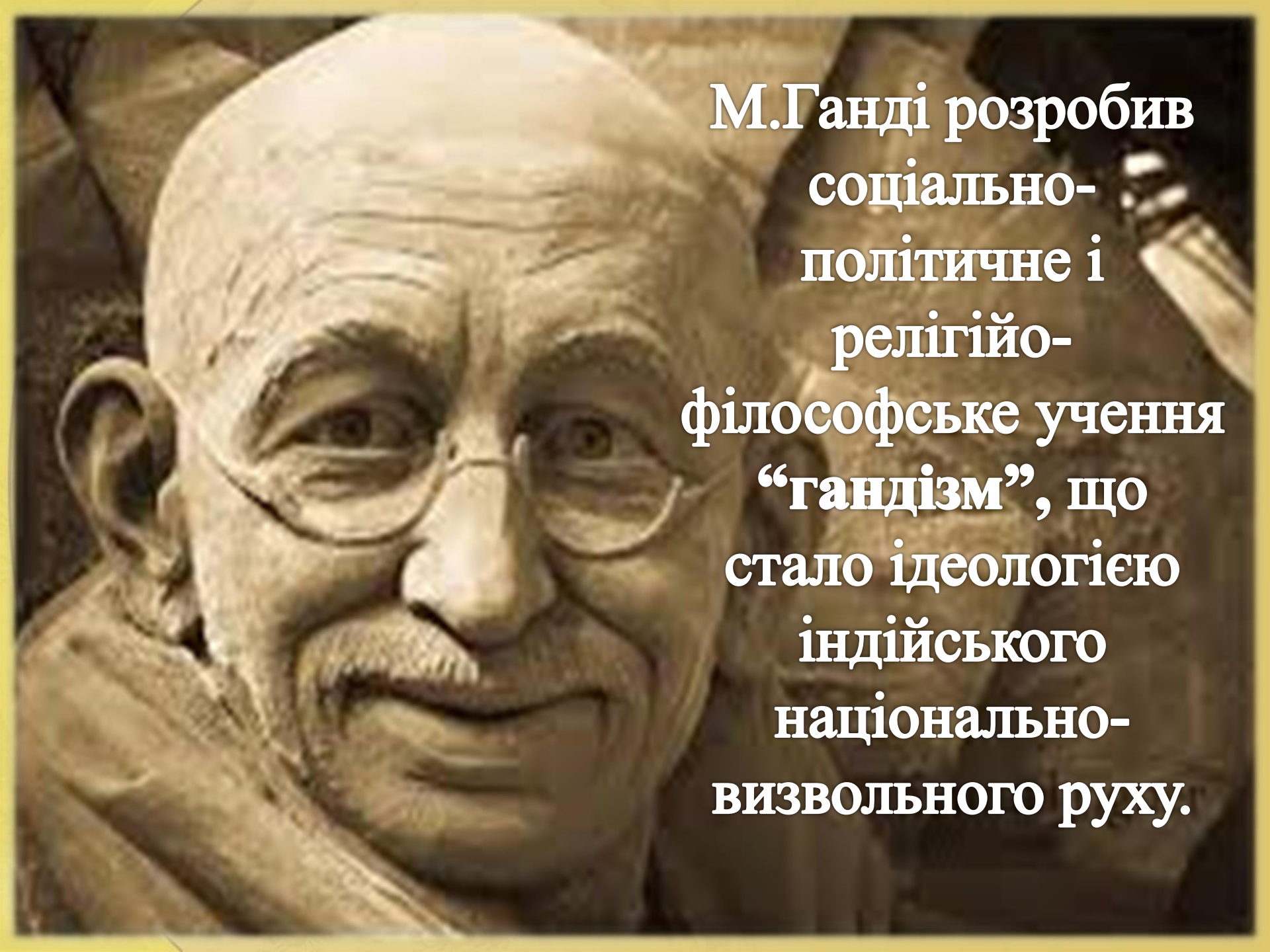
**Люди називали його Магатмою
- великою душею.**

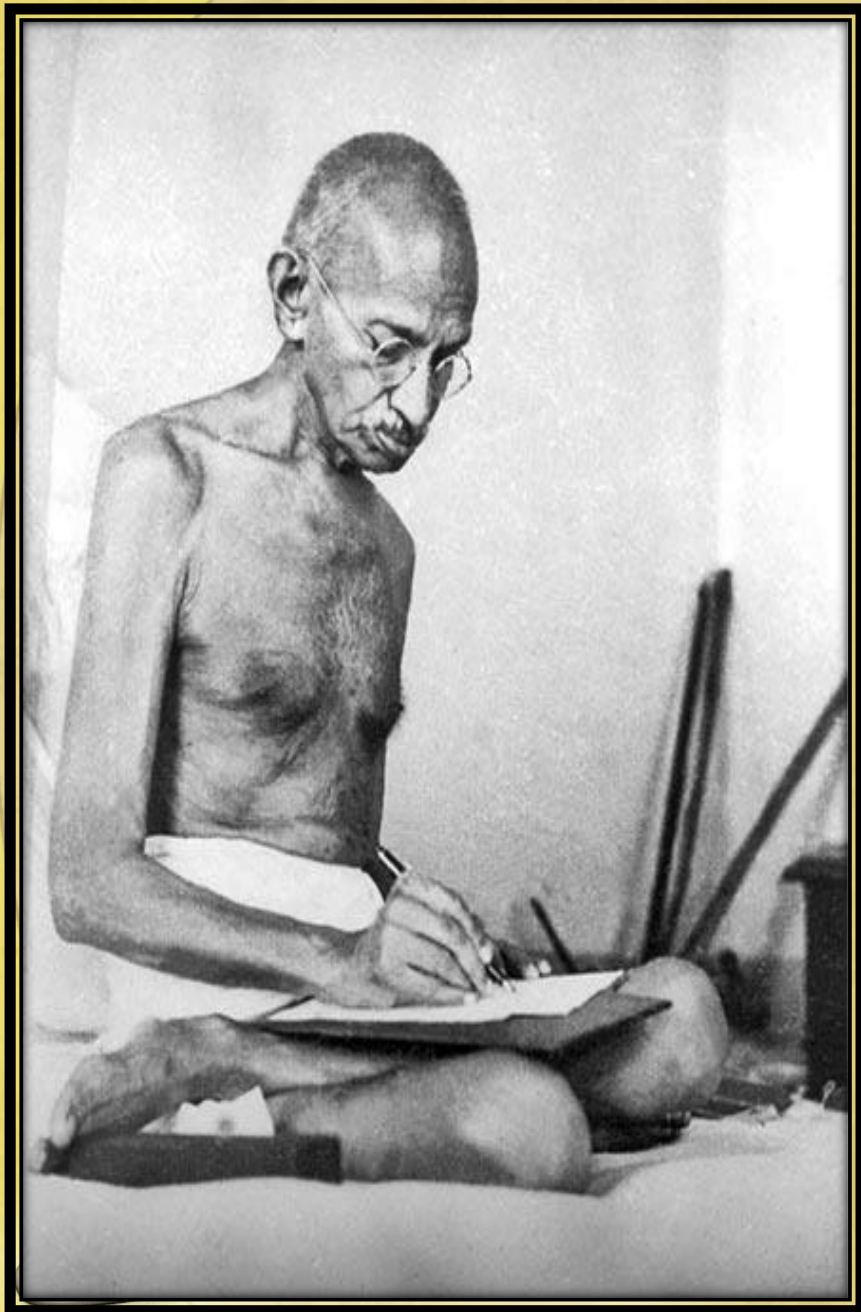
Він прибув до Індії з Південної Африки, де набув досвіду в організації специфічної форми національно-визвольної боротьби - "ненасильницького неспівробітництва" з владою.

Ця форма боротьби - "сатьяграха" (впертість в істині) була відпрацьована Ганді в Південній Африці під час боротьби проти расової дискримінації індійських іммігрантів.

М.Ганді розробив
соціально-
політичне і
релігійо-
філософське учення
“гандізм”, що
стало ідеологією
індійського
національно-
визвольного руху.

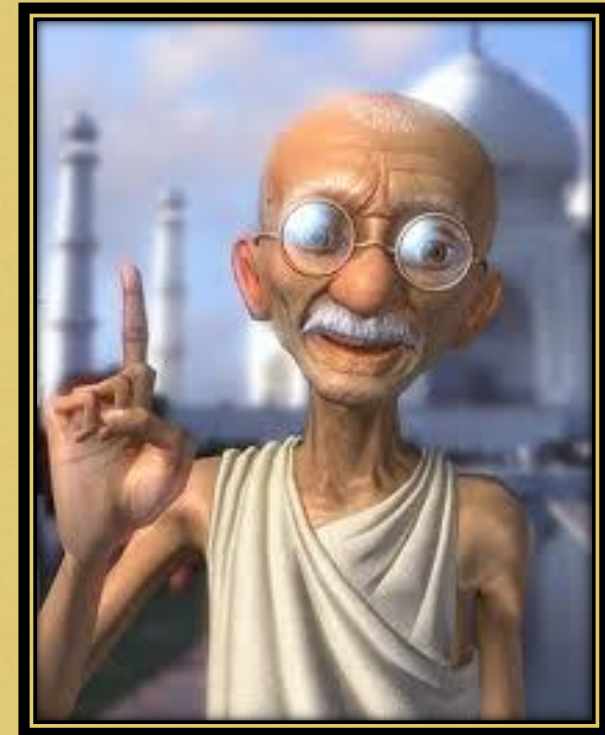
Основою для вчення Ганді стала теорія ненасильства Л. М. Толстого, ідеї мирних масових дій. Мислитель був противником насильства і збройної боротьби. Він усвідомлював, що Індії з її кастовим, мовним, національним, релігійним поділом слід уникати крайнощів.

М. Ганді разом з учасниками кампанії громадянської непокорі

Основні засади “гандізму”:

- ❖ Досягнення незалежності шляхом залучення до боротьби широких мас населення;
- ❖ Ненасильницький опір та засудження класової боротьби;
- ❖ Об'єднання у боротьбі за незалежність всіх індійців незалежно від їх походження, каст та класової приналежності;
- ❖ Намагання вирішувати конфлікти мирни шляхом;
- ❖ Застосування **сатьяграхи** – методу ненасильницького опору, який передбачав:
 - ✓ відмову від титулів і посад, дарованих колоніальною владою;
 - ✓ байкот постанов уряду;
 - ✓ невідвідування англійських навчальних закладів;
 - ✓ організацію мирних демонстрацій, страйків;
 - ✓ відмову від сплати податків.

Національно-визвольний рух в Індії на початку ХХ ст. не досяг своєї мети. Для успіху боротьби ще не визріли необхідні умови: не сформувалася соціальна сила, яка повела б за собою всі соціальні верстви індійського суспільства. Не було забезпечено достатньої підтримки з боку населення.

Незважаючи на поразку, національно-визвольний рух збагатився необхідним досвідом боротьби.

Махатма Ганді

Живи так, будто завтра умреш;
Мри так, будто проживеш все.

Кінець